

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 2/10936
20 23 Luna 11 Ziua 06

Nr. 11636/2023

02. NOV. 2023

Către: **DOAMNA SILVIA - CLAUDIA MIHALCEA,
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 27 octombrie 2023

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. **Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare (Bp. 93/2023, Plx. 342/2023);**
2. **Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene (Plx. 474/2023);**
3. **Proiectul de Lege privind unele măsuri de prevenire și combatere a activităților economice ilicite (Bp. 283/2023, Plx. 587/2023).**

Totodată, vă transmitem atașat, în copie, **punctul de vedere al Guvernului** referitor la **propunerea legislativă pentru modificarea articolului 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc (Bp. 312/2023, L. 406/2023).** *630/2023*

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

Sep. Săpăunaru

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene*, inițiată de domnii deputați neafiliați Alexandru Kocsis-Cristea și Bogdan-Alexandru Bola (**Plx.474/2023**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene*, în sensul definirii noțiunii de *stat obstructionist*, respectiv stat membru al Uniunii Europene care, în mod repetat și abuziv, întreprinde acțiuni sau votează astfel încât să nu se realizeze aplicarea integrală a dispozițiilor acquis-ului Uniunii Europene în România prin introducerea lit. j) la art. 2 din lege și introducerii în mandatul sau mandatul general acordat Guvernului a obligativității unui vot contrar acordat acestor state, atunci când votul României este esențial.

De asemenea, se propune ca după consultarea Comisiilor pentru afaceri europene, Ministerul Afacerilor Externe să introducă o acțiune în

anulare sau în constatarea abținerii de a acționa la Curtea de Justiție a Uniunii Europene, atunci când sunt adoptate sau nu sunt adoptate decizii care vizează aplicarea integrală a dispozițiilor *acquis-ului* Uniunii Europene în România.

Totodată, se propune ca Guvernul, prin Ministerul Afacerilor Interne, la fiecare întrunire a consiliului Justiției și Afaceri Interne să solicite includerea pe odinea de zi a unei decizii a Consiliului privind aplicarea integrală a dispozițiilor *acquis-ului* Schengen în România.

II. Observații

1. În acord cu prevederile constituționale ale art. 10 și 11 alin. (1), dar și ale principiilor dreptului european și internațional, România își îndeplinește cu bună-credință drepturile și obligațiile rezultate din tratatele europene și internaționale la care este parte.

În aceste condiții, apreciem că acordarea *de plano* a unui vot contrar, indiferent de măsurile puse în discuție, echivalează cu neîndeplinirea cu bună-credință a obligațiilor rezultate din tratate și, implicit, încălcarea prevederilor art. 10 și 11 alin. (1) din Constituția României.

2. Propunerea de act normativ este susceptibilă să încalce *principiul constituțional al separației puterilor în stat* prin translatarea la nivelul Parlamentului (puterea legiuitoare) a unor prerogative specifice puterii executive.

Potrivit prevederilor art. 102 aliniatul (1) din Constituția României „*Guvernul, potrivit programului său de guvernare acceptat de Parlament, asigură realizarea politicii interne și externe a țării și exercită conducerea generală a administrației publice*”.

Curtea Constituțională a interpretat aceste dispoziții constituționale, arătând că „*regimul politic consacrat de Constituție trebuie să fie calificat ca fiind unul semiprezidențial și că, potrivit art. 80 alin. (1) din Constituție, Președintele României reprezintă statul român, ceea ce înseamnă că în planul politicii externe conduce și angajează statul. Acest text constituțional îi permite să traseze liniile viitoare pe care statul le va urma în politica sa externă, practic să îi determine orientarea în planul relațiilor externe, ținând cont, desigur, de interesul național. (...) în planul politicii externe, primul-ministru are competența constituțională de a*

asigura realizarea politicii externe a țării [art. 102 alin. (1) din Constituție], ceea ce înseamnă că, în funcție de orientarea stabilită de reprezentantul statului în plan extern, care este Președintele statului, Guvernul, prin reprezentantul său, urmează să implementeze în mod corespunzător măsurile față de care statul s-a angajat” (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 784/2012).

Totodată, Curtea Constituțională a statuat că rolul de „unică autoritate legiuitoare a țării” nu înseamnă că Parlamentul poate să adopte o reglementare prin care să se substituie Guvernului în privința realizării competențelor exclusive ale acestei autorități, aspecte subliniate și de Consiliul Legislativ, care reține, printre altele, că Legea fundamentală nu cuprinde nicio normă prin care Parlamentului, ca organ reprezentativ al poporului român, să îi fie conferite competențe în stabilirea priorităților pe planul politicii externe.

În concluzie, propunerea legislativă analizată este în măsură să interfereze cu competențele acordate de Constituție puterii executive în domeniul politicii externe, îngrădind realizarea acesteia prin obligarea Executivului la o anumită conduită în raport cu state membre UE, fără a-i lăsa marja de apreciere necesară în atingerea obiectivelor de politică externă, astfel precum sunt stabilite de Președintele României. Pe cale de consecință, apreciem inițiativa ca fiind neconstituțională.

3. *Legea 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene* are ca obiectiv reglementarea cadrului de cooperare la nivel intern între Parlamentul României sau una dintre Camerele acestuia și Guvernul României, în vederea reprezentării corespunzătoare a intereselor României în plan european, inclusiv prin prisma rolului atribuit parlamentelor naționale ale statelor membre de Protocoalele 1 și 2 din Tratatul Uniunii.

Ca atare, scopul acestei legi nu este acela de reglementare a modului de relaționare a României cu celelalte state membre UE, Tratatul Uniunii învederând principiul egalității între statele membre, precum și al cooperării loiale și respectului reciproc în cadrul Uniunii și între statele membre, respectiv importanța cooperării și a ajutorului mutual în îndeplinirea obiectivelor care decurg din Tratat.

Din această perspectivă apreciem că includerea în textul *Legii nr. 373/2013* a unei referiri explicite la conceptul de „*stat obstructionist*”, însoțită de propuneri de acțiune cu caracter obligatoriu în procesul decizional la nivel UE depășește cadrul amintit anterior și nu este

de natură să contribuie în practică la optimizarea beneficiilor pentru România în planul acțiunii europene. În context, se impune precizarea că, potrivit competențelor atribuite prin Tratatul Uniunii, Comisia Europeană are rolul de supraveghere a aplicării Tratatelor, având inclusiv atribuții legate de asigurarea respectării de către statele membre UE a prevederilor acestora.

Suplimentar, conceptul de *stat obstructionist* folosit în cuprinsul legii nu are un conținut juridic bine precizat, folosirea acestuia pentru determinarea aplicării dispozițiilor legii având, în fond, o natură arbitrară. În planul relațiilor internaționale există mecanisme variate (non-jurisdicționale și jurisdicționale) ce pot fi folosite pentru soluționarea pe cale pașnică a diferendelor și a disputelor între state, nefiind oportună sau necesară reglementarea acestora prin legi interne.

În condițiile în care respectiva Lege reglementează un cadru general de relaționare între cele două instituții de la nivel național în domeniul afacerilor europene, considerăm că nu se justifică modificarea acestui cadru pentru includerea unei situații specifice, legate de aderarea României la spațiul Schengen, promovarea acțiunilor legate de îndeplinirea acestui obiectiv, inclusiv includerea proiectului de Decizie pe agenda Consiliului JAI putând fi în prezent realizată în baza procedurilor decizionale existente la nivel european.

De asemenea, includerea subiectului pe agenda Consiliului JAI nu reprezintă nicio garanție de ordin juridic sau politic cu privire la generarea unui vot pozitiv din partea Consiliului UE, în conformitate cu prevederile art. 4(2) din Actul de aderare al României la Uniunea Europeană.

4. Dincolo de aspectele de principiu mai sus enunțate, apreciem că, prin modul defectuos de redactare, dispozițiile propuse prin proiect sunt lipsite de claritate și precizie, aspecte de natură să ducă la încălcarea prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

Astfel, cu titlu de exemplu, menționăm următoarele:

- în cazul definiției „*statului obstructionist*” (art. I pct. I cu referire la art.2 lit. j), apreciem că sintagma „*în mod repetat și abuziv*” este incertă și lipsită de previzibilitate în aplicare atâta vreme cât nu sunt stabilite repere și criterii clare pentru aprecierea unor astfel de situații;

- în privința sintagmei „*fiecare mandat sau mandat general va include în mod obligatoriu un vot contrar statelor obstructioniste*” (art. I pct. 2 din proiect cu referire la art. 7 alin. (3)) nu este clar dacă votul

contrar vizează același dosar sau alte dosare conexe ori chiar fără legătură cu acestea;

- sintagma „*atunci când votul României este esențial*” (art. I pct. 2 din proiect cu referire la art. 7 alin. (3)) este imprecisă, putându-se doar presupune că este vorba despre situația votului în unanimitate la nivelul Consiliului Uniunii Europene;

- referitor la sintagma „*atunci când sunt adoptate sau nu sunt adoptate decizii care vizează aplicarea integrală a dispozițiilor acquis-ului Uniunii Europene în România*” (art. I pct. 4 din proiect cu referire la art. 17¹) nu rezultă care este sensul și întinderea normei juridice nou introduse.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerente menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

[Redacted]

Ion-Mărcel CIOLACU

[Redacted]

PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Alfred-Robert SIMONIS
Președintele interimar al Camerei Deputaților